

Pravljica o Jezerniku iz Lovrenca

Pravljice imamo radi stari in mlad! Le s čim nas bo nagovorila pravljica iz Lovrenca na Pohorju?

Pod Roglo se je nekoč razprostiralo veliko temno jezero, v katerem je domoval povodni mož, ki so ga imenovali Jezernik. Okoli jezera so se sprehajale vile in živali, saj je bila okolica mirna in spokojna.

Globoko spodaj ob Radoljni pa je živel kmet Smodivnik z lakomno ženo Jero. Ta je moža zmeraj, ko je zmanjkalo denarja, pošiljala v okolico jezera sekat največje in najlepše smreke. Ker je Jezernika kot zaščitnika narave to zelo jezilo, je poslal h kmetu svojega palčka Možuha, da mu v zameno za smreke ponudi mošnjo cekinov. To je nekaj časa tako veljalo. Ker pa je lakomna Jera zahtevala vedno več, Jezernik pa te lakomnosti ni hotel več podpirati, je denarja hitro zmanjkalo in je Smodivnik zopet začel sekati okoli jezera.

Takrat je Jezernik opozoril oba z ženo in jima velel, da naj raje gresta domov in prenehata s sekanjem dreves, sicer ju bo doletela nesreča. Jera tega ni hotela verjeti in je moža silila, da je sekal in sekal.

Neke noči pa se je nad jezerom razbesnela strašna nevihta. Jezero je bilo preveč polno in je prestopilo bregove ter odplavilo hišo Smodivnika, lakomno Jero, vse hlode in tudi kmeta samega. Jezernik pa se je umaknil v podzemne vode Lovrenških jezer.

Iz pravljice vidimo, kako lahko lahkomiselnost pri ravnanju z naravo pusti trajne posledice.

Drago Vresnik, Jezernik, 1986

In gotovo je tudi Jezernikov duh tisti, ki ohranja Lovrenc na Pohorju tako čist in zelen, miren in spokojen, da se obiskovalec tam tako prijetno sprosti in zadiha na novo. In da se v ta stari kraj mladi tako radi priseljujejo, mladi domačini pa odločajo ostati in si ustvariti družino tukaj.

